

گروه فرهنگ و هنر - از شرایط تهیه و تولید آلبوم‌های موسیقی انتقاد می‌کند و می‌گوید: «اشران موسیقی حاضرند از آثار درجه چندم پاپ به جای آثار فاخر ایرانی حمایت کنند.» او که از ضدضد برای انتشار تازه‌ترین اثر خود با همکاری خواننده‌ای صاحب‌نام خبر می‌دهد، بر آن است که شرایط تهیه و تولید آثار موسیقایی در کشورمان بسیار نامناسب است: «آنچه بیشتر مورد توجه اغلب تولیدکنندگان موسیقی قرار گرفته، توجه صرف به موسیقی پاپ است.» «برادان کامکار» آهنگساز و نوازنده برجسته کشور، اگر چه منکر تولید آثار موسیقایی پاپ نیست اما معتقد است که توجه به تولید آثار در حوزه موسیقی ایرانی باید پیش از این‌ها مورد توجه قرار گیرد. احساس می‌کند عده‌ای از تولیدکنندگان موسیقی که وارد این کار شده‌اند اشتباهی این مسیر را انتخاب کرده‌اند: «به نظر می‌رسد آن‌ها تاجران شکست‌خورده‌ای هستند

واقع‌تفاه

نخل طلای فیلم کوتاه کن

به‌فیلمساز ایرانی رسید

فیلم آمریکایی «سوزن» به کارگردانی آنهیتا قزوینی‌زاده جایزه اول بخش سینه‌فونداسیون و فیلم‌های کوتاه جشنواره کن ۲۰۱۳ را دریافت کرد. به گزارش خیر آنلاین، این فیلم کوتاه ۲۱ دقیقه‌ای درباره دختری نوجوان است که در روزی که پدر و مادرش دعوایشان شده می‌خواهد گوش‌هایش را سوراخ کند. آنهیتا قزوینی‌زاده کارگردان «سوزن» (Needle) در ایران به دنیا آمده و در مدرسه هنر موسسه شیکاگو تحصیل کرده است.

بازیگر مشهور سینما به سر بازی رفتا

صابر ابر، بازیگر جوان فیلم سینمایی «رف روی کاج‌ها» که شانزدهم خرداد امسال وارد ۲۹ سالگی می‌شود، بالاخره مجبور شد به سر بازی برود. بر طبق اطلاعات ارائه شده در بانی فیلم، صابر ابر از ۱۹ اردیبهشت ماه به خدمت مقدس سربازی اعزام شده و این روزها دوران آموزشی راسپری می‌کند.

معتمد آریا «مسافر سهراب» را دکلمه کرد

آلبوم موسیقی «مسافر سهراب» توسط موسسه گلچین آوای شرق در بازار موسیقی کشور منتشر شد. سید محمدعلی شجاعی، مدیر شرکت گلچین آوای شرق با اعلام این خبر در گفت‌وگو با موسیقی ایرانیان درباره این اثر گفت: «آلبوم موسیقی «مسافر سهراب» به خوانندگی بهمن سلحشور و دکلمه فاطمه معتمدآریا دو قطعه دارد که بهمن سلحشور قطعات توسط محمدرضا احمدیان انجام شده و اشعار نیز سروده سهراب سپهری است.»

در اکولا آلبوم هوی متال به بازار می‌دهد

سسر کریستوفر لی، بازیگر بریتانیایی سبزی فیلم‌های «در اکولا» در ۹۱ سالگی برای اولین بار یک آلبوم موسیقی هوی متال به بازار می‌دهد. به گزارش خبر آنلاین، لی طی حدود ۶ دهه حضور در دنیای سینما نقش‌های مختلفی بازی کرده، از دراکولا گرفته تا هیولای فرانکنشتین و سارومان جادو گر، اما تاکنون سراغ موسیقی هوی متال نرفته بود. بازیگر بریتانیایی در مجموعه‌های سینمایی «باب حلقه‌ها»، «هایت» و «جنگ‌های ستارای» مقابل دوربین رفته، آلبوم «شارلوتی: طلوع مرگ» را آماده کرده که چهارمین آلبوم موسیقی اوست و از ۲۷ مه (۶ خرداد) در سالروز ۹۱ سالگی او توزیع می‌شود.

پنج کتاب سیدعلی صالحی مجوز نشر گرفتند

در تلماسی بانشران آثار سیدعلی صالحی مطلع شدیم که در ایام تلاش‌های انتخابی، بعد از چند سال انتظار، پنج اثر تازه این شاعر مجوز نشر گرفته‌اند. صالحی در گفت‌وگو با ایلنا گفت: در سرزمین ما، تکاپوهای سیاسی به فضای باز فرهنگی -به صورت نسبی و موقت- منجر می‌شود؛ همین طور که فعالیت‌های مستمر فرهنگی به آگاهی سیاسی جامعه ختم می‌شود. این چند ماه اخیر آرام آرام می‌شد فهمید که ممکن است به دفترهای شعر من رخصت رهایی بدهند.

باز خوانی انتقادی شعر معاصر پارسی

دومین نشست دوره آموزش نثر سیمغ (بازخوانی انتقادی شعر معاصر پارسی از چشم‌اندازی زبان -جامعه‌شناسانه) به استادی دکتر امیرحسین ماجزوی دکتر توحید کیلی و آسوی مؤسسه خورشید راگا و با همکاری آموزشگاه موسیقی زروان برگزار خواهد شد. به گزارش «فانون»، «هلک‌الشرای بهار» (۲۷ عنوان دومین نشست از مجموعه دور‌های آموزشی نامبرده (سیمغ) است که به‌آمده بررسی و تفسیر شعر محذتقی بهار می‌پردازد. این دوره در چهار نشیبه، هشتتم خردادماه ۱۳۹۲، ساعت ۶ تا ۸ پسین، در خیابان مطهری، نرسیده به سه‌رودی، خیابان اورمان، پلاک ۱۵، طبقه دوم، بنگ سوم، آموزشگاه موسیقی زروان برگزار خواهد شد. شرکت در این دوره آموزشی رایگان و برای همهگان آزاد است.

روزنامه «کسب و کار» منتشر شد

همزمان با میلاد امیرالمومنین امام علی (ع)، روزنامه «کسب و کار» از دیروز روی کیوسک‌های روزنامه‌فروشی قرار گرفت. به گزارش «فانون»، به‌مدیرمسئولی این روزنامه را دکتر مینا مهرنوش و سر‌دبیری آن را رضا جعفری بر عهده دارد. این روزنامه ۱۶ صفحه‌ای، به صورت تمام‌رنگی، روی کاغذ گلاسه و با قیمت ۱۰۰۰ تومان منتشر می‌شود. «کسب‌وکار» از اردیبهشت‌ماه سال گذشته به صورت هفته‌نامه منتشر می‌شد و به تازگی مجوز انتشار روزانه را از هیأت نظارت بر مطبوعات دریافت کرده است.

بدون‌شخ

از خداحافظی حامی تارابطه خروس و کلک

حمید حامی (خواننده): اگر شرایط مناسب نباشد، دیگر کار نمی‌کنم و ممکن است برای همیشه از موسیقی خداحافظی کنم. اگر شرایط مناسب نشود از ایران می‌روم؛ اما نه مانند هنرمندانی که از ایران رفتند و موسیقی را در خارج از کشور ادامه دادند و هنوز به فعالیت موسیقی باز نماندند؛ بلکه موسیقی را بی‌انگام کنار. (شبکه ایران)

عباس غفاری (کارگردان نمایش): هنرمند سیاه‌نمایی نمی‌کند؛ بلکه همدار می‌کند. او به این دلیل که در اجتماع خود نقش پیشرو را بازی می‌دهد، خود را مسئول است در بسیاری مواقع جلوتر از سیاستمداران حرکت می‌کند. (یلنا)

فریدون جنیدی (نویسنده و شاهنامه پژوه): حدوداً هزار سال قبل وقتی کشور فرانسه تشکیل شد، خلیفه بغداد هدایایی را برای پادشاه فرانسه ارسال کرد که عبارت بود از جام خسر و پرویز و دیگری ساعتی که راس هر ساعت خروسی از آن بیرون می‌آمدوی می‌خوئند در همان سال فرانسه دچار خشکسالی شد و مردم به خاطر اینکه فکر می‌کردند خروس ساعت شیطان است آن را شکستند اما مسئله اینجاست که چه فن و دانشی هزار سال پیش از اختراع ایرانیان بوده‌این خروس چطور بیرون می‌آید و چطور آواز می‌خواند؟ در گذشته به خروس، خور و یا کرک (که در زبان‌های محلی امروزی نیز مصطلح است) می‌گفتند. اگر توجه کنید این کرک همان کلک است. به عبارت دیگر اروپایی‌ها وقتی می‌گویند دو ساعت دیگر، یعنی دو خروس دیگر.

نبض بازار موسیقی در دست تاجران بی هنر

که وقتی به بن‌بست رسیدند برای ادامه کار عرصه موسیقی را انتخاب کردند و اتفاقاً موفق هم بوده‌اند؛ ولی نگاه غیر فرهنگی عده‌ای از این تولیدکنندگان اینچنان به موسیقی ایران ضربه زده که من به عنوان یک موزیسین حرفه‌ای گرفتار شرایط فراهم شده از سوی آن‌ها شده‌ام. در مدتی که برای تولید آثار شب به برخی از مؤسسه‌ها مراجعه کرده، شاهد بدترین برخوردها را سوی برخی از تهیه‌کنندگان موسیقی بوده‌ام: «این مسئله موجب شد که در مقطعی از موسیقی کناره‌گیری کنم. متأسفانه کار این آقایان به جایی رسیده که به خود اجازه هر توهینی را می‌دهند و به خاطر پول حاضرند بدترین برخوردها را داشته باشند. حتی تعدادی از آن‌ها در کمال جسارت اعلام می‌کنند که آثار درجه چندم موسیقی پاپ برایشان از آثار مرتب با موسیقی ایرانی ارزش بیشتری دارد و نمی‌توانیم پذیرای اثری باشیم.»

گفت‌وگوی «قانون» با «مهیاریلیزاده» آهنگساز «حریق خزان»

از علم موسیقی دوریم

مهیار

عیدعلی صالحی

آرش ذلیل

آهنگساز یا ملودی‌پرداز یا اثرش دلیل یا فلسفه‌ای دارد.

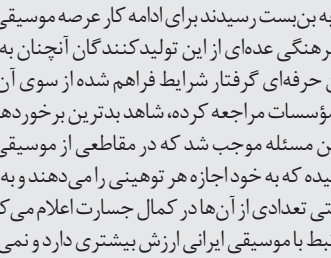
برای مثال، یکی از مشکلاتی که می‌توان به عنوان آسیب‌شناسی موسیقی ایرانی به آن اشاره کرد، یک نوازنده موسیقی نام خودش را آهنگساز می‌گذارد؛ این نوازنده با ساز خود، ملودی‌ای که به گوش و یا اظرافایش خوش می‌آید را ملودی می‌نامد و آن را منتشر می‌کند و روی جلد آلبوم می‌نویسد «آهنگساز»!

● با چه عنوانی باید خود را معرفی کند؟ برای مثال، ملودی‌پرداز و دیگری تنظیم‌کننده مانند آنچه که در موسیقی پاپ رایج است؟

از چند و چون موسیقی پاپ اطلاع دقیقی ندارم؛ اما در موسیقی جدی دنیا خیلی رایج نیست که یکی آهنگساز باشد و تنظیم‌کننده فرد دیگر. اینکه باید با چه عنوان خود را معرفی کند، من نمی‌دانم. با وجود این، کسی که در اروپا در دانشگاه رشته نوازندگی را تخصص اجرائی کنسرت می‌خواند، صرفاً برای اجزای روی سن تربیت می‌شود یا می‌رود سراغ تحصیل در رشته تدریس (پداگوژی)؛ ولی در ایران ۵۰ درصد از دانش‌آموختگان رشته نوازندگی، آهنگساز می‌شوند و برخی هم رهبر. بسیاری از معضلات موسیقی ما از همین جانشنا می‌گیرد.

● چه ضرورتی دارد که آهنگساز موسیقی ایرانی برای آهنگساز می‌مرحلی را آن هم به شکل آکادمیک طی کند؟ مرحله‌ی که تقلیدی است از موسیقی کلاسیک غربی؟

دیدگاهی در موسیقی سنتی وجود دارد متعلق به بزرگان موسیقی ایرانی که به صورت جزئی معتقدند که در موسیقی ایرانی به هیچ‌وجه نباید آهنگسازی کرد. برای نمونه، سر کلاس یکی از آن‌ها بودم که می‌گفت در موسیقی نباید آهنگسازی کرد، در حالی که در ۱۰ دقیقه پایانی کلاس گفت که قطعه‌ای ساختم و سازش را آورد و قطعه‌اش را نواخت. بله، اگر این بزرگان بر دیدگاه خود پایبند می‌بودند و آهنگسازی نمی‌کردند مشکلی پیش نمی‌آمد؛ یعنی به همان بداهه‌پرداز یا مینر آریایی رقیف می‌پرداختند؛

گروه فرهنگ و هنر - از شرایط تهیه و تولید آلبوم‌های موسیقی انتقاد می‌کند و می‌گوید: «اشران

موسیقی حاضرند از آثار درجه چندم پاپ به جای آثار فاخر ایرانی حمایت کنند.» او که از ضدضد برای

انتشار تازه‌ترین اثر خود با همکاری خواننده‌ای صاحب‌نام خبر می‌دهد، بر آن است که شرایط تهیه و تولید

آثار موسیقایی در کشورمان بسیار نامناسب است: «آنچه بیشتر مورد توجه اغلب تولیدکنندگان موسیقی

قرار گرفته، توجه صرف به موسیقی پاپ است.» «برادان کامکار» آهنگساز و نوازنده برجسته کشور، اگر

چه منکر تولید آثار موسیقایی پاپ نیست اما معتقد است که توجه به تولید آثار در حوزه موسیقی ایرانی

باید پیش از این‌ها مورد توجه قرار گیرد. احساس می‌کند عده‌ای از تولیدکنندگان موسیقی که وارد این

کار شده‌اند اشتباهی این مسیر را انتخاب کرده‌اند: «به نظر می‌رسد آن‌ها تاجران شکست‌خورده‌ای هستند

از آثار مرتب با موسیقی ایرانی ارزش بیشتری دارد و نمی‌توانیم پذیرای اثری باشیم.»

انتقادی - «مهیاریلیزاده»، متولد سال ۱۳۶۰

در تهران است. موسیقی را از ۱۰ سالگی آغاز کرده و نزد کیوان ساکت نواختن تار را آموخته است. در دبیرستان الیزر رشته ریاضی را به پایان رسانده و وارد رشته موسیقی در دانشگاه سوره شده است. پس از گرفتن مدرک کارشناسی موسیقی، در مقطع کارشناسی ارشد رشته آهنگسازی در همان دانشگاه سوره پذیرفته می‌شود؛ ولی ترجیح می‌دهد برای ادامه تحصیل به ارمنستان سفر کند. پس از دو سال تحصیل در آن کشور، در رشته موسیقی شناسی در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه وین اتریش پذیرفته می‌شود. خود او آثارش را به قبل از ارمنستان و پس از ارمنستان تقسیم‌بندی می‌کند. «حریق خزان» اثری است که او پس از بازگشت از ارمنستان خلق می‌کند، بر شعر شاعران بزرگ ایران و با صدای «علیرضا قربانی».

این اثر از پر فروش‌ترین‌های موسیقی ایرانی در سال ۹۱ بود. همچنین قرار است در مهرماه کنسرت حریق خزان در تهران برگزار شود. ***

● چه شد از موسیقی سنتی به سمت موسیقی کلاسیک غربی رفتید؟

در ارمنستان رشته آهنگساز را ادامه دادم؛ نه اینکه به یادگیری موسیقی کلاسیک بپردازم. در رشته آهنگساز صرف نظر از نوع موسیقی به آموزش آهنگسازی پرداخته می‌شود. پس از آنکه به ارمنستان رفتم تازه متوجه شدم آهنگسازی چیست.

● تفاوت آهنگسازی در موسیقی ایرانی کلاسیک غربی پیروی می‌کنند، چیست؟ در آنجا، آنچه را که ما به عنوان آهنگسازی از آن یاد می‌کنیم، آهنگسازی نمی‌نامند. آهنگسازی قواعد و قوانین خاص خودش را دارد.

● پس به آنچه در موسیقی ایرانی ساخته می‌شود چه می‌گویند؟

بیشتر از آن به عنوان ملودی‌سازی یاد می‌شود.

● شاید این مسئله بیشتر به این برمی‌گردد که موسیقی ما تک‌صدایی (منووفونیک) است و موسیقی غربی چند صدایی (پلی فونیک) و به

از کنسرت‌اسیون و کمپوزیسیون و هارمونی جدا، چندان بهانه‌ی دهیم.

دقیقاً، ولی آن‌ها در همین ملودی‌سازی نیز بحث دارند. برای مثال در ارمنستان یکی از استادان از من خواست تا ملودی بنویسم. برایش چند خط ملودی نوشتم. تعجب کرد و از من پرسید که به این ملودی می‌گوئی؟ گفتم ما در ایران آن هم می‌گوییم ملودی. پس از آن بود که من تازه‌وارد دایره آهنگسازی شدم. تازه فهمیدم که ملودی چیست. به نظر ما تا حدودی از علم موسیقی دوریم.

● چه ضرورتی دارد که برای آهنگسازی در موسیقی ایرانی، با علم موسیقی که موسیقی کلاسیک غربی در آن غالب است، آشنا بود؟

در موسیقی کلاسیک غربی تعدادی ساز وجود دارد، در موسیقی ایرانی نیز تعدادی ساز دیگر. بعضی از سازهای ایرانی قابلیت خوبی برای نواختن دارند و برخی دیگر چنین قابلیتی را ندارند. در موسیقی کلاسیک ت وجود دارد و همچنین در موسیقی ایرانی؛ اما منظور از علم،

در غرب آنچه را که ما به عنوان آهنگسازی از آن یاد می‌کنیم، آهنگسازی نمی‌نامند. بیشتر آن را ملودی‌سازی می‌خوانند. آهنگسازی قواعد و قوانین خاص خودش را دارد

کارمان را بر نت سسی قرار داده‌ایم که این برای یک موسیقیدان کلاسیک قابل قبول نیست؛ زیرا محدودیت‌های مادر موسیقی ایرانی بسیار بیشتر از موسیقی کلاسیک روز است.

● **بایان همه، آیا معیار دقیقی برای چنین قضاوتی وجود دارد؟**
به هر حال، هر خب این هم یک صحنه تئاتر است، صحنه‌ای در میانه کوه، دل غار ... غار «رودافشان» ... نمایش «مل یامنی» این بار در غار «رودافشان» اجرا دارد. حالا دیگر تئاتر بین‌های حرفه‌ای نام گروه تئاتر «آ و او» به خوبی می‌شناسند، همان گروه جوان و پرتوانی که سال گذشته هم نمایش «گیلگمش» را اجرا کرد. این گروه امسال هم نمایش «مل یامنی» را روی صحنه برده است. این نمایش در همان مکان ثابت گروه «آو»، یعنی خانه نمایش «آو» اجرا می‌شود؛ اما گروه اجرایی، جمعه ۲۷ اردیبهشت، یک اجرای ویژه در غار «رودافشان» داشت. خب رنگار ایسانگلهی دارد به این اجرای ویژه که صحنه خود را در دامان طبیعت چیده و میزبان مخاطبانش شده است. این هم یک تئاتر است، هر چند در تئاتر شهر یا مولوی یا پراشهر یا سنگلج و دیگر سالن‌های مرسوم تئاتر اجرانی‌شده، هر چند دری نادره که کسی در استانه آن بایستد و یلبتیمان را بگیرد، هر چند لازم نیست گوشی‌های تلفن همراهمان را در حالت سکوت بگذاریم یا به تازه‌واردی توضیح دهیم در طول اجرای نمایش نباید چیپس و پفک بخورد و این‌ها... صحنه این تئاتر به اندازه تمام دشت و کوهی است که غار «رودافشان» در آن قرار گرفته است. حدود ۲۰۰ نفر هستند که به عنوان تماشاگر آمده‌ایم. تماشاگرانی که اغلب جوان هستند و در قالب گروه‌های خندفنده، به ما می‌گویند لو ندھیم که خب رنگار و عکاس هستیم، اما پیش از حرکت از تهران، یکی یکی مینی‌بوس‌ها را سرمی‌زنند و ما را از دیگر تماشاگران جدا می‌کنند و در مینی‌بوس مشخصی می‌نشانند. غار «رودافشان» در فیروزکوه است و برای رسیدن به آن بیشتر از دو ساعت در راه هستیم. از پایین که نگاه می‌کنیم، تا ورودی غار راه درازی در پیش است. راهی است پیچ در پیچ، در مسیری دایر‌نوار در حرکتیم. بایک مهری، سرسبز گروه و کارگردان نمایش، ما را به سکوت دعوت می‌کند تا در فاصله‌ای دور، صدای موسیقی را بشنوم. چند تن از اعضای گروه در فاصله‌ای خیلی بالاتر از ما، در کار نواختن هستند ... و ما همچنان در حرکتیم. می‌توان از راه‌های میان‌بر گذشت، اما گروه اجرایی در فاصله‌های کوتاه ایستاده و ما را به همان مسیر دایره‌ای فرامی‌خوانند. اگر از پایین به یک جمعیت نگاه کنی، شبیه زائران یک مکان مقدس شد‌ایم. گویی یک آیین است، آیینی برای رسیدن به مکانی خاص یا بهتر بگوییم طواف

حس بویایی و چشایی آن‌ها را نیز فعال کند.

برای مدتی می‌ایستیم، لختی آسیایش بعد از ساعتی حرکت. بچه‌های گسره، بازیگران نمایش حالا در کار پذیرایی هستند، سینی‌های بزرگ صبحانه که خرماست و نان و پنیر تبریز با گوجه‌فرنگی و خیار و چای که در کنزری‌های بزرگ روی آتش دم کشیده و می‌چسبد، چای را در لیوان‌های روحی می‌خوریم روی هم لیوان نمایی نوشته شده اما مزیک آبی... هنوز نمی‌دانیم جریان این نام‌ها چیست. اسپند هم دود می‌دهند تا در کنار حس چشایی، حس بویایی هم فعال شود و صدای موسیقی که سکوت می‌کنیم تا آن را بشنوییم. «مل یامنی» دختر زئوس خدای خدایان- و یکی از خدایان موسیقی است و ما در طول این راه، بارها شنوای موسیقی هستیم. بچه‌های این گروه برای آماده کردن نمایش «مل یامنی» چندین ماه تمرین کرده‌اند و برای اجرای آن در غار «رودافشان» آخر هفته‌ها به این غار آمده‌اند و حالا کلاملا بر فضا تسلط دارند.

صحنه تمام شده و باید جمع و جور کنیم و باز هم حرکت؛ این بار سرپایینی به سوی غار... می‌رویم و می‌رویم، به آهستگی حرکت می‌کنیم. جمع باید با هم هماهنگ باشد. نمی‌شود میان‌بر زد یا حرکت دیگر همسفران جلو زد، آیین هر حرکت جمعی به هم می‌خورد. در حرکتیم، هر چه به غار نزدیک‌تر می‌شویم، هوا سردتر می‌شود ... تاریکی است، شمع و فانوس تنها منبع روشن‌کننده هستند و تنها راهنمای ما طنابیی است که بچه‌های گروه آن را نگه داشته‌اند تا رهنمای مسافرانشان باشد. و نمایش ادامه دارد، کولازی از قطعات گوناگون، بازیگران، موسیقی صخره‌ها و... هر چا باید کردی باید نشینی، از صندلی‌های سالن تئاتر خبری نیست. بخشی از نمایش قبل از ورود به غار اجرا می‌شود، تعزیه است و موافق خوانی و مخالف خوانی و ادامه‌اش در غار است، همانطور که به دشواری روی سختی سنگ‌ها جاگرفته‌ایم، همانطور که بدنمان سرما زامرزه می‌کند، چشممان به گروه است که تصاویری گوناگون رقم می‌زنند، در این کولاز همه چیز هست از داستان سیاوش که در آتش شد و داستان‌های دیگر. شاید تنها درغ بر اجرای این نمایش برزحمت، گسستگی این قطعات باشد، هر چند تصاویر بسیار زیبات، اما متن‌ها گسسته است...

● **آدمه رادر «قانون آنلاین» بخوانید**

روزنامه

قانون

یکشنبه ۵ خرداد ۱۳۹۲ | ۱۵ رجب ۱۴۳۴ | ۲۶ مه ۲۰۱۳

سال اول | شماره ۱۲ | ۱۶ صفحه

درونک

مستندرمانی با فست‌فود ۵۹ دقیقه‌ای

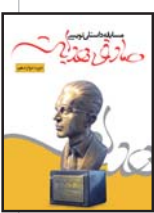
گروه فرهنگ و هنر، ماندیس احمدپور - «لقمان خالدی» متولد سال ۱۳۵۷ در کرمانشاه، کارگردان، مستندساز و تدوین‌گر سینماست. خالدی در ابتدا، فیلمسازی خود را از انجمن سینمای جوان شهر محل تولدش آغاز کرد. در مهم‌ترین آثارش فیلم کوتاه «فوکوس» است. مستندهایی نظیر «هن مسافرم»، «هشترک مورد نظر»، «کمی بالاتر» و ... از جمله آثار اوست. فیلم‌های او تاکنون چندین جایزه داخلی و خارجی را به خود اختصاص داده است. از موفقیت‌های اومی‌توان به مستند «کمی بالاتر» اشاره کرد که در بیست و دومین دوره جشنواره فید ماری موفق به دریافت جایزه اصلی شد. خالدی در جشنواره بین‌المللی هات‌داکس واقع در شهر تورنتو در کشور کانادا مقام اول را کسب کرد. کارنامه او ۱۰ فیلم مستند به چشم می‌خورد. مستند «غذای بیرون» به کارگردانی لقمان خالدی و تهیه‌کنندگی «جعفر صاعنی مقدم» به پیشنهاد مؤسسه تصویر شهر، ۱۳ اردیبهشت‌ماه در خانه هنرمندان به نمایش در آمد. تهیه‌مستند «غذای بیرون» حدود چهار تا پنج ماه طول کشید تا به گفته خالدی فیلمی متفاوت با سایر فیلم‌های مربوط به فست‌فود ساخته شود. خالدی در این فیلم ۵۹ دقیقه‌ای تأثیر فست‌فود را روی جوانان از هر قشری می‌سنجد. وی با سرک به زندگی خصوصی چندین خانواده، شاهد میل شدید نسل جوان به فست‌فود نسبت به غذای سنتی است. لقمان خالدی می‌گوید: «فست‌فودخوری این نسل از فردگرایی آن‌ها برخاسته است.» او مردم را در گروه درون و بیرون خانه می‌بیند که درون خانواده رانستی و بیرون آن رانسل جوانی تشکیل می‌دهد که به دلیل تضادهایشان با خانواده، در بیرون از خانه میل به فست‌فودخوری دارند یا اگر در خانه‌اند، خوردن آن‌ در کنج اتاق خود، به دور از خانواده تجربه می‌کنند.

خالدی در «غذای بیرون»، فست‌فودفروشی‌ها را به خانه جوانان تشبیه می‌کند و می‌زهاش را محفلی گرم برای آن‌ها می‌داند که به دلیل فرار از خانه و خانواده‌شان به آن پناه می‌برند. تعامل تهیه‌کننده و کارگردان در این فیلم چشمگیر به نظر می‌رسد. از طرف دیگر، مخاطب نگاه به فست‌فود را در این فیلم، انگاسکی قوی نسبت به زندگی خود می‌بیند. دست آخر، خالدی بر این باور است که می‌شود با «مستند»، درمان کرد. وی در پایان فیلم، شاهد درمان زندگی بعضی بازیگرانش بود که با زندگی روزمره خود در تیش بودند.

بزم‌ادبی

برگزاری دوازدهمین دوره جایزه ادبی صادق هدایت

گروه فرهنگ و هنر - دوازدهمین دوره جایزه ادبی صادق هدایت از سوی دفتر هدایت برگزار می‌شود. چه‌آنکیر هدایت در گفت‌وگو با «قانون» شرایط شرکت در این رقابت ادبی را چنین برشمرد: «هر نویسنده می‌تواند فقط یک داستان کوتاه منتشرشده خود را برای شرکت در مسابقه بفرستد و همچنین داستان ارسانی نباید از ۱۰۰۰ کلمه کمتر و از ۴۰۰۰ کلمه بیشتر باشد و داستانک، داستان بدون عنوان یا نام نویسنده یا نام مستعار نویسنده، مطلقاً پذیرفته نمی‌شود.» برالزاده صادق هدایت بایبان اینکه نویسنده‌گان تاسی‌ام مهرماه سال جاری فرصت دارند، داستان‌های خود را به ایمیل دفتر هدایت (jahangirhedayat@gmail.com) یا صندوق پستی ۳۶۵-۹۸۵۵۸ فرستند، افزود: «نام برندگان و اهدای جوایز در بهمن‌ماه ۱۳۹۴ اعلام می‌شود و به داستان‌های برگزیده به انتخاب هیأت‌دوران، تندیس صادق هدایت یا لوح تقدیر اهدا خواهد شد.»

پیشخوان

انتشار شاهکار ریاضی دان و اختر شناس برجسته ایرانی

کتاب الرسالة المحیطیة تألیف غیاث‌الدین جمشید کاشانی به همت مرکز پژوهشی میراث‌مکتوب و با همکاری آستان‌قدس رضوی و موسسه آموزش عالی غیاث‌الدین جمشید کاشانی به بهیاش ۱۵ هزار تومان منتشر شد. به گزارش ایلنا، این کتاب که با مقدمه پوس کرامتی منتشر شده است، در فهرست محتویات، نخست به درآمد می‌پردازد که شامل زندگینامه کاشانی، نکته‌ای درباره درگذشت کاشانی، نوآوری‌های کاشانی، نظرات دانشمندان معاصر درباره اهمیت کاشانی، کارنامه کاشانی، کاشانی و کسرهای دهدهی، معرفی دستنویس شماره ۵۲۸۹ کتابخانه آستان قدس رضوی، چاپ الرسالة المحیطیة و پژوهش‌های مربوط به آن منابع را شامل می‌شود. در ادامه این اثر به فهرست المحتویات الرسالة المحیطیة پرداخته شده است. متن عربی منتشر شده به کوشش لوکای ونمایه‌عام دستنویس بخش‌های پایانی این کتاب است. غیاث‌الدین جمشید کاشانی، بی‌گمان در شمار برجسته‌ترین ریاضی‌دانان و اختر‌شاسان ایرانی بلکه برجسته‌ترین ریاضیدان عصر خود بوده و آثار ارزشمندش مورد توجه پژوهشگران ریاضیات و نجوم جهان بوده و هست. کتاب رساله محیطیة را باید شاهکار علمی کاشانی دانست که در آن نسبت محیط دایره به قطر آن، یعنی عددی بی‌راه به دست آورده شده. پاول لوکای مترجم این کتاب، به گفته مقدمه خود ضمن شاهکار خواندن اثر کاشانی می‌نویسد: «کاشانی در این رساله می‌خواست کسانی که منجم نبودند و با حساب ششم‌نگاری آشنایی نداشتند بتوانند از عددی بی‌استفاده کنند و توانست نتیجه محاسبات خود را به کسرهای دهدهی که اختراع نوبینی بود تبدیل کند.»